

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان و نام پدیدآور	:	پایداری اجتماعی در نواحی شهری / نویسندگان [صحیح: ویراستاران] تونی ملنزی... [و دیگران]: ترجمه انور محمدی.
مشخصات نشر	:	تهران: شهرداری تهران، مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	۲۸۵ص: مصور.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۸۸۴۲-۹۸-۹
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	عنوان اصلی: Social sustainability in urban areas: communities, connectivity and the urban fabric, c2010.
یادداشت	:	نویسندگان [صحیح: ویراستاران] تونی مانزی، کارن لوکاس، تونی لویدجونز، جودیت آلن.
یادداشت	:	واژه‌نامه.
موضوع	:	جامعه‌شناسی شهری
موضوع	:	Sociology, Urban
موضوع	:	شهرها و شهرستان‌ها -- توسعه
موضوع	:	Cities and towns -- Growth
موضوع	:	توسعه پایدار
موضوع	:	Sustainable development
شناسه افزوده	:	مانزی، تونی، ۱۹۶۰ - م.، ویراستار
شناسه افزوده	:	-Manzi, Tony, 1960
شناسه افزوده	:	محمدی، انور، ۱۳۶۳ -، مترجم
شناسه افزوده	:	شهرداری تهران، مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران
شناسه افزوده	:	Tehran Municipality. Tehran Urban Planning and Research Center
رده بندی کنگره	:	HT1(51)
رده بندی دیویی	:	۳۰۷/۷۶
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۳۴۹۴۲۳

مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران

پایداری اجتماعی در نواحی شهری
تألیف: تونی مانزی، کارن لوکاس، تونی لوید جونز و جودیت آلن
ترجمه: انور محمدی
صفحه‌آرایی و طراحی جلد: موسسه فرهنگی و هنری نگاه نو تهران
نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۹
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
بها: ۲۶۰۰۰ ریال
ناشر: انتشارات مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۴۲-۹۸-۹
کلیه حقوق چاپ برای ناشر محفوظ است.

نشانی: خیابان شریعتی، خیابان پل رومی، خیابان شهید اکبری، نبش خیابان آقازرگی، شماره ۳۲
کد پستی: ۱۹۶۴۶۳۵۶۱۱
تلفن: ۲۲۳۹۲۰۸۲
rpc.tehran.ir
info.rpc@tehran.ir

پایداری اجتماعی در نواحی شهری

پیوند اجتماعات و کالبد شهری

تونی مانزی، کارن لوکاس، تونی لویید جونز و جودیت آلن

ترجمه انور محمدی

انتشار کتاب در نشست شماره ۱۹ مورخ ۱۳۹۸/۰۸/۰۳

شورای چاپ و نشر شهرداری تهران

به تصویب رسیده است.

سخن نخست	۷
مقدمه مترجم	۹
مقدمه مولف	۱۳
فصل ۱: شناخت مفاهیم کلیدی پایداری اجتماعی و تحولات نظری و عملی آن	۱۷
بخش اول: ساخت محلات پایدار: توسعه و مدیریت اجتماعی با درآمدهای مختلف	۵۳
فصل ۲: ساخت محلات پایدار: توسعه و مدیریت اجتماعی با درآمدهای مختلف	۵۵
فصل ۳: شهروندان محلی و شکل‌گیری اجتماع پایدار؛ چگونه "اتحادیه زمین محلات" می‌تواند پایداری اجتماعی را خلق کند؟	۷۱
فصل ۴: مدیریت دارایی محله: چرخه‌های زندگی و یادگیری پایداری اجتماعی	۹۱
فصل ۵: اهمیت شبکه‌های اجتماعی زنان در ترویج اجتماع پایدار	۱۱۳
بخش دوم: نقش مکان و اتصال‌پذیری در محیط فیزیکی - اجتماعی شهر	۱۳۷
فصل ۶: افزایش تراکم مسکونی، تأمین مسکن و آموزش خانواده	۱۳۹
فصل ۷: برنامه‌ریزی حمل و نقل برای اجتماع پایدار	۱۵۷
فصل ۸: آثار دورکاری بر پایداری و سفر	۱۸۱
بخش سوم: بازسازی و توسعه اقتصادی	۲۰۱
فصل ۹: الزامات برنامه‌ریزی و پایداری اجتماعی	۲۰۳
فصل ۱۰: ارتباط بین رویدادهای اصلی، بافت شهری و پایداری اجتماعی	۲۳۱
فصل ۱۱: نتیجه‌گیری و مشاهداتی برای عمل در آینده	۲۵۷
واژه‌نامه	۲۶۷

سخن نخست

دغدغه مسئولین، مدیران، برنامه‌ریزان و محققان حوزه شهری ایجاد و حصول به شهری امن و پایدار است. اما چنین چیزی محقق نخواهد گشت جز از طریق آشنایی دقیق با مبانی نظری و تجارب عملی پایداری در سطح جهانی. بدیهی است چنین چیزی بیش از همه توجه به تجربیات جهانی و مقتضیات محلی است. کتاب حاضر توانسته مجموعه بسیار خوبی را در قالب مقالاتی از کشورهای مختلف جمع‌آوری کند. این اثر در مورد فرآیندهای مرسوم بخش اجتماعی در شهرها را به چالش می‌کشد و نمونه‌های عملی از پروژه‌ها را ارائه می‌دهد، که به متخصصان کمک می‌کند تا با دقت و ابتکاری خاص در مورد شکوفایی پایداری شهرهای مان چاره‌اندیشی کنند.

این کتاب شامل مشارکت دانشگاهیانی است که در زمینه‌های شهرسازی، مسکن، بازسازی، حمل و نقل و توسعه پایدار بین‌المللی کار می‌کنند و متکی بر تحقیقات نظری و موردی است که در مورد کشورهای مختلف در قاره‌های مختلف انجام گرفته است. این اثر رویکرد بین‌رشته‌ای را اتخاذ می‌کند.

اثر حاضر گفتمان‌های سیاست‌گذاری شهری فعلی را به سه روش مختلف و در سه بخش ارائه کرده است: ابتدا با تمرکز روی مکان‌های کوچک مقیاس در بافت شهری، دوم پرداختن به کل بافت شهری و بررسی تغییر در زندگی و الگوهای زندگی شهری، و در بخش سوم برخی از راه‌های تضمین بودجه برای دستیابی به اهداف پایداری اجتماعی و برنامه‌ریزی اجتماعی مرتبط

با آن را بررسی می‌کند.

طرح دیدگاه‌های شهری برای همه مستلزم توجه به همه ابعاد شهر است. هرچند در شرایط کنونی به واسطه نبودن مدیریت یکپارچه شهری بخش عمده موضوعات اجتماعی در شهر به شهرداری‌ها و عملکرد آنها ارتباط پیدا می‌کند، ولی واقعیت این است دستیابی به شکوفایی و همه جانبه‌گرایی در شهر مستلزم هم‌افزایی همه بخش‌های مدیریت شهر و در نهایت یکپارچه‌سازی برنامه‌ها و فعالیت‌ها می‌باشد، در این رابطه برنامه‌ریزی از پایین به بالا و شراکت همه بخش‌ها ضرورتی انکارناپذیر است.

توسعه ناحیه محور و محله‌محور و با نقش‌آفرینی مردم در شهر تهران در ابتدای راه طولانی قرار دارد. مسیر انتخاب شده برای رسیدن به توسعه راستین درست است اما لازم است روش‌های انجام بیشتر مورد بحث و گفتگو قرار گیرد.

محمد حسین بوچانی
رئیس مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران

مقدمه مترجم

نمی‌توان درباره یک مسئله، بدون تلاش برای فهم راه‌حل‌های آن، چیزی یاد گرفت؛ با این حال، در واقعیت با این چالش مواجه می‌شویم که برخی مسائل بسیار پیچیده‌اند؛ به‌طوری که نمی‌توان تنها از یک دیدگاه برای آن‌ها راه‌حلی پیشنهاد کرد. توسعه پایدار، از این دست موضوعات است. معنا و مفهوم توسعه پایدار، ناشی از یک حرکت اجتماعی در دهه ۱۹۶۰، در پاسخ به نگرانی‌های عمومی درباره مصرف‌گرایی منابع، شکل گرفت؛ این نگرانی‌ها تا دهه ۱۹۸۰ با نشست‌های سازمان ملل درباره توسعه زیست‌محیطی، روند رسمی‌تری به خود گرفت. به‌طوری که با ارائه گزارش‌ها و بیانیه‌هایی بر این موضوع به شکل رسمی‌تری تأکید شد. توسعه پایدار، نوعی توسعه همه‌جانبه است که نیازهای بشر را به‌صورتی باکیفیت و بدون به خطر انداختن منابع طبیعی برآورده می‌سازد. در حوزه توسعه پایدار، از اوایل دهه ۷۰ تا اکنون، علاوه بر اجلاس‌ها و سمینارهای بین‌المللی، مقالات و کتب تحقیقاتی متعددی منتشر شده و نویسندگان مختلف سعی بر تعریف، تبیین و تفسیر این اصطلاح داشته‌اند. توسعه پایدار، مفهومی است که بعد از گزارش «خانم برانت لند» با عنوان «آینده مشترک ما» در سال ۱۹۸۷، جایگاهش را در محافل علمی باز کرد و با یک شتاب وصف‌ناپذیر، گسترش یافت.

در ادامه روند رو به رشد توسعه پایدار، اصول آن در مسائل شهری نیز وارد شد. این اتفاق

با برگزاری کنفرانس توکیو در سال ۲۰۰۲، صورت رسمی به خود گرفت. توسعه پایدار از جمله مفاهیمی است که در دهه اخیر، موضوع بسیاری از مطالعات در حوزه‌های گوناگون بوده است؛ به گونه‌ای که توسعه در هر زمینه‌ای بدون در نظر گرفتن اصول پایداری، توسعه‌ای مطلوب نیست و مردود شمرده می‌شود. در حوزه شهری نیز حاصل در نظر گرفتن شاخص‌های توسعه پایدار، شهرهای پایدار خواهد بود.

در دو دهه اخیر، مفهوم پایداری اجتماعی به یکی از الگوهای جدید توسعه مبدل شده و با ابعاد اجتماعی، اقتصادی، محیط زیستی و سیاسی توسعه ترکیب شده است. در حقیقت مباحث مربوط به توسعه پایدار در ابتدا صرفاً معطوف به مسائل محیط زیست بود و سپس توجه به مسائل اقتصادی نیز در آن گنجانده شد. در اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ بود که موضوعات اجتماعی در دستور کار مباحث مربوط به «پایداری» قرار گرفت؛ به‌ویژه پس از تدوین دستور کار ۲۱ (به وسیله UNCED در سال ۱۹۹۲)، تدوین استراتژی اتحادیه اروپا در لیسبون در سال ۲۰۰۰ (معروف به EC 2000) و در جلسه شورای اروپا در شهر گوتنبرگ در سال ۲۰۰۱ (معروف به EC 2000). اکنون مطالب محدودی درباره پایداری اجتماعی وجود دارد، به‌طوری که بررسی‌های منظم و روش‌مندی درباره این مفهوم دیده نمی‌شود.

این توافق کلی وجود دارد که سیاست‌گذاران مباحث توسعه پایدار، ابعاد مختلف این مفهوم را به طور یکسان اولویت‌بندی نکرده باشند. در ابتدا مسائل اقتصادی و محیط زیست در مباحث توسعه پایدار غلبه داشتند؛ در حالی که موضوعات اجتماعی از اواخر سال‌های ۱۹۹۰ در دستور کار مباحث توسعه پایدار قرار گرفت. دلیل اصلی آن، این بود که توسعه پایدار از طریق ترکیب جنبش‌های محیط زیست در سال‌های ۱۹۶۰ و ترویج «نیازهای اولیه» انسان در سال‌های ۱۹۷۰ به وجود آمد؛ اما از آنجایی که سنجش ابعاد اجتماعی توسعه با مشکل اندازه‌گیری مواجه بود، نوشته‌ها و بررسی‌های اندکی وجود دارد که بر پایداری اجتماعی متمرکز شده باشد، تا حدی که خلأ مطالعه جامع در این مورد هنوز احساس می‌شود.

مطالعات پژوهشی و اسناد مربوط به سیاست‌گذاری اجتماعی بی‌شمارند؛ اما به‌ندرت به چارچوب مباحث پایداری مرتبط هستند؛ حتی زمانی که محققان تلاش کرده‌اند در تحقیقاتشان از رویکردهای بین‌رشته‌ای استفاده کنند، در این زمان نیز صرفاً به مسائل محیط زیست پرداخته و حتی ابعاد اجتماعی توسعه پایدار را در مفاهیم بوم‌شناسی یافته‌اند. البته باید اذعان داشت که تلاش‌های فوق، تا اندازه محدودی رویکرد جامع پایداری را شکل داد. در نهایت، می‌توان گفت که تلاش‌های کمی برای تعریف پایداری اجتماعی، در مقام یکی از ابعاد مستقل توسعه پایدار، انجام شده است. علاوه بر آن، به نظر

می‌رسد که توافقی درباره معیارها و دورنمای تعدیل و انطباق تعریف پایداری اجتماعی، وجود ندارد. هر یک از محققان و سیاست‌گذاران، با توجه به معیارهای خود و از یک چشم‌انداز خاص، تعریفی درباره آن ارائه کرده‌اند.

در سال‌های اخیر، پایداری اجتماعی به یکی از موضوعات مهم گفتگوهای سیاسی در دولت‌های غربی تبدیل شده است. نتیجه این اتفاق، تلاش برای تعریف موضوعات مرتبط با این مفهوم است؛ برای مثال در گزارشی که در میزگرد شورای اروپا درباره توسعه پایدار ارائه شد (EPSD، 2004)، به دست آورده‌های شورای اروپایی لیسبون در سال ۲۰۰۰ اشاره می‌شود. در آن سال برای اولین بار، ابعاد اجتماعی به صورت بخشی از الگوی توسعه پایدار مطرح شد.

کتاب حاضر، حاصل تلاش جمعی از متخصصان دانشگاهی با تخصص‌های مختلف است که در زمینه‌های برنامه‌ریزی شهری، مسکن، بازسازی، حمل‌ونقل و توسعه پایدار شهری فعالیت می‌کنند. این اثر به صورت میان‌رشته‌ای به نگارش درآمده است و سعی می‌کند دیدگاهی کلی‌نگر برای حکمروایی شهری، از طریق درک بهتر پایداری اجتماعی فراهم کند؛ به‌ویژه برای کسانی که درگیر جنبه‌های نظری و عملی توسعه پایدارند.

حاصل تلاش این نویسندگان، کتابی جدید و پیشگام درباره پایداری اجتماعی است که هم به نقد و هم به راه‌حل‌های خلاقانه در این حوزه می‌پردازد. این کتاب، خرد متعارف درباره پایداری اجتماعی را به چالش می‌کشد و نمونه‌های عملی از پروژه‌هایی را ارائه می‌کند؛ به این وسیله به متخصصان کمک می‌شود تا برای تأمل دقیق و نوآورانه به شرایط مورد بررسی خویش توجه داشته باشند. این اثر از یک سو با تکیه بر مطالعه موردی تحقیقات در انگلیس، اروپا و آفریقا، رویکردی اصیل و میان‌رشته‌ای، در عرصه نظری و عملی اتخاذ می‌کند از سوی دیگر، فرصت‌ها و چالش‌های پیش روی سیاست‌گذاران و دست‌اندرکارانی را توضیح می‌دهد که به دنبال توسعه، مدیریت و حفظ جوامع پایدارند.

نویسندگان معتقدند رویکرد غالب که تاکنون، پایداری اجتماعی را در مقیاس کوچک پی گرفته، در استفاده از آن در فرایندهای اجتماعی وسیع‌تر، ناکام مانده و نه تنها پایداری، بلکه بازتولید فعال نابرابری‌های گسترده‌تر را نادیده گرفته است. کتاب حاضر، رویکرد جدید، منسجم‌تر و کامل‌تری به مسئله پایداری اجتماعی در نواحی شهری و گفتمان‌های سیاست‌گذاری شهری دارد.

درباره نویسندگان این نوشتار باید گفت که «تونی مانزی»، استاد حوزه مسکن و مدیر گروه آموزش مسکن در دانشگاه وست مینستر است. «کارن لوکاس» در مقام دستیار پژوهشی واحد مطالعات حمل‌ونقل در دانشگاه آکسفورد و مدیر سابق مرکز تحقیقات توسعه پایدار در دانشگاه وست مینستر

فعالیت می‌کند. «تونی لوید جونز»، مدرس طراحی و توسعه شهری و «جو دیت آلن»، مدرس مدیریت محله در دانشکده معماری، دانشگاه وست مینستر است.

این کتاب با هدف کمک به دانشجویان و دست‌اندرکاران نگاشته شده و برای مبحث پایداری اجتماعی، بسیار ارزنده و خواندنی است. همچنین منبعی مفید برای محققان حوزه‌های مختلف (برنامه‌ریزی، مسکن، بازسازی و نوسازی، حمل‌ونقل، گردشگری و طراحی شهری) فراهم می‌کند. کتاب حاضر، حول سه مضمون اصلی و در قالب مجموعه مقالاتی تنظیم شده است:

نخست به سازمان‌دهی اجتماعی در سطح محلات و جوامع و به طور ویژه به شیوه‌های نهادی و مدیریتی می‌پردازد که بر وضعیت رفاهی چنین گروه‌هایی اثرگذار است. دوم به مسئله تراکم شهری، مکان و اتصال‌پذیری، به‌ویژه چگونگی دستیابی به یک تعادل در نواحی شهری بین مردمی می‌پردازد که فرصت‌های شانس زندگی خود را به حداکثر می‌رسانند؛ در حالی که در همان زمان، اثرات‌شان را بر دیگران به حداقل می‌رسانند. بخش‌هایی به نقش دولت‌های محلی و ملی در نواحی شهری، از منظر تقویت رشد اقتصاد محلی و بازسازی محلات می‌پردازد.

کتاب، دیدگاهی از نظریه‌ها و شیوه‌های جدید در عرصه مهم پایداری اجتماعی در نواحی شهری عرضه می‌کند؛ دیدگاهی که منبعی ضروری برای کسانی است که به هدف وسیع‌تر، یعنی دستیابی به محیط زیست شهری پایدارتر علاقه‌مندند؛ زیرا این مسئله به چالشی تبدیل شده است که تا حدودی با افزایش روند شهرنشینی در جهان، بغرنج‌تر نیز خواهد شد. مطالعه این کتاب برای علاقه‌مندان به حوزه پایداری شهری و به طور خاص، پایداری اجتماعی شهری، بسیار مفید و ضروری خواهد بود.

انور محمدی

مقدمه مؤلف

این کتاب، حاصل علاقه تعدادی از اساتید و محققان دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه وست مینستر برای کمک به دانشجویان و دست‌اندرکاران است. نوشتار حاضر، ما را وارد بحثی از پس‌زمینه‌های عملی و نظری دستیابی هرچه بیشتر به پایداری اجتماعی شهری می‌سازد. تا آنجا که می‌دانیم بسیاری از کتاب‌ها تا حدودی در قالب گفت‌وگو و وسیع‌تر توسعه پایدار، به این موضوع توجه کرده‌اند؛ اما هیچ‌یک به طور عملی به آن نپرداخته‌اند. ما می‌خواهیم به کسانی که با توسعه پایدار آشنا نیستند، کمک کنیم. همچنین می‌خواهیم به راهنمایی «عملی» در زمینه مسائل اصلی پیشرفت اجتماعی، عدالت و دستیابی به آینده‌ای پایدارتر در حوزه برنامه‌ریزی شهری در جهان توسعه یافته بپردازیم.

با توجه به سابقه رشته تحصیلی نویسندگان و دانشکده‌ای که همه ما در آنجا هستیم، به طور خاص، راهبرد شهری در کانون توجه ما قرار دارد. البته منظور، این نیست که مسائل و چالش‌های مشابه را نمی‌توان در اجتماع روستایی یافت. ما وجود تعاملی نیرومند بین زندگی شهری و روستایی را انکار نمی‌کنیم؛ اما چون اکثریت قاطع مردم، امروزه در محیط‌های شهری به زندگی، کار و فعالیت مشغولند، معتقدیم که سیاست‌های شهری با چالش بسیار بزرگی در تأمین پایداری اجتماعی جمعیت کنونی و آینده، مواجه است.

تأکید این کتاب بر آن است که تحلیل و عمل پایداری اجتماعی، نیازمند رویکردی چندرشته‌ای

است؛ از این رو نویسندگان از طیفی وسیع از رشته‌های دانشگاهی و حوزه‌های سیاسی، مثل حوزه‌های برنامه‌ریزی، مسکن، بازسازی، حمل‌ونقل، توریسم و طراحی شهری هستند. اصول اساسی کتاب عبارتند از: علاقه به حوزه شهری؛ توجه به نظریه و عمل با بهره‌گیری از طیفی از رشته‌های دانشگاهی؛ گرایش به مسئله حکمرانی و عدالت اجتماعی. با وجود این، بدیهی است که پایداری اجتماعی، جنبه‌های فراوانی دارد که مورد توجه ما نبوده است. مهم‌ترین آن‌ها مسائل تأمین رفاه، کار و حکمرانی است که در این کتاب چندان به آن‌ها پرداخته نشده است. البته نه به این علت که این مسائل سیاسی - اجتماعی از نظر ما کم‌اهمیت‌تر باشند یا در مقام اولویت‌بندی، آن‌ها را در رده‌های پایین‌تری قرار دهیم؛ بلکه به این دلیل ساده که هر یک از آن‌ها خود، سزاوار شرحی تفصیلی است که از حوصله این کتاب، خارج است. بنابراین تنها بر جنبه‌هایی از پایداری اجتماعی تمرکز نمودیم که ارتباط مستقیمی با مسئله برنامه‌ریزی شهری دارند و می‌توانند خواننده را ترغیب کنند که برای آگاهی از سایر جنبه‌های آن به تفحص در جاهای دیگر بپردازد. در فصل ۱، برخی از مفاهیم کلیدی مربوط به مسئله پایداری اجتماعی را مشخص می‌سازیم؛ از جمله اینکه چگونه می‌توان این پیوندها را در قالب مفهوم وسیع‌تر توسعه پایدار مشاهده کرد. در ادامه، کتاب به سه بخش اصلی تقسیم می‌شود:

در بخش یک، سطوح خرد سازمان اجتماعی خارج از خانواده، یعنی محله یا اجتماع، واکاوی می‌شود. در این قسمت می‌خواهیم بدانیم چگونه می‌توان به خوداتکایی آن‌ها کمک نمود. همچنین برآنیم بدانیم که چگونه می‌توان آن‌ها را به گونه‌ای اثربخش از طریق نظم و ترتیب‌های نهادی جدید، مدیریت ساختارها و ایجاد سرمایه اجتماعی در سطح اجتماع، تقویت کرد.

در فصل ۲، تونی مانزی به این می‌پردازد که سیاست ایجاد «اجتماع ترکیبی» دولت بریتانیا، تا چه میزان می‌تواند فقر را کاهش دهد، یا اینکه اجرای این سیاست احتمالاً از طریق کمک به احیای محلات، انزوا و کناره‌گیری را تقویت می‌کند؟

فصل ۳ (نوشته نیک بایلی) شیوه‌ای را بررسی می‌کند که سازمان‌های بخش سوم، به‌ویژه اتحادیه زمین محلات^۱ CLTs، به خلق محیط‌های پایدار کمک می‌کنند. هدف ایجاد حلقه‌ای اخلاقی از طریق کمک به تعامل اجتماع، توسعه سیستم‌های دموکراتیک حکمرانی و تأمین مسکن مقرون به‌صرفه و نیازهای اجتماع است. در فصل ۴، تونی لوید جونز و جودیت آلن، محور تطبیقی وسیع‌تر و شیوه‌ای را نشان می‌دهند که از آن طریق، مدیریت دارایی اجتماع می‌تواند عامل مهمی در توسعه پایدار باشد.

در فصل آخر از این بخش، کاتالینا گاندلسوناز به تحلیلی جنسیتی از نقش سرمایه اجتماعی در ایجاد پایداری اجتماعی در اجتماع می‌پردازد.

در بخش ۲، وارد «لایه» بعدی مسئله می‌شویم. در آنجا به مسائلی مثل تراکم، مکان و پیوند در آسان‌سازی فعالیت‌های وسیع‌تر مردم در محیطی فراتر از اجتماعشان می‌پردازیم. مسئله مهم، این است که چگونه فضای زیاد و جنبش برای مردم در محیط‌های با کیفیت شهری و تحقق کامل فرصت‌های شانس زندگی بدون تضعیف رفاه مردم و اجتماع دیگر در منطقه زیست آن‌ها و حتی در سطحی جهانی و برای نسل بعدی، لازم و ضروری است.

با توجه به این ملاحظات، سوزی نلسون (در فصل ۶) به افزایش تراکم در مناطق شهری می‌پردازد. وی به چهره ثابت بازسازی شهری، به‌ویژه در سال‌های اخیر در جنوب شرق انگلستان تبدیل شده است.

فصل ۷، (به وسیله کارن لوکاس و همکارانش) بحثی مفصل از فرصت‌ها و محدودیت‌های ارائه شده به سبب سیاست‌های حمل‌ونقل را پیش می‌کشد. مسئله پیوند بین اجتماع و مکان‌ها، ویژگی مهم اما مغفول در مباحث پایداری اجتماعی در محافل برنامه‌ریزی شهری است.

در مقابل، پیتر وایت و همکارانش در فصل ۸ به اثرات دورکاری^۱ (کاهش سفر و تعاملات فیزیکی) در پایداری اجتماعی، توجه می‌کنند. این نوع توسعه در جهان دیجیتالی، بسیار مهم است، جایی که دسترسی به ارتباطات الکترونیکی می‌تواند زمینه‌ساز ادغام باشد، برعکس، ضعف دسترسی به «اقتصاد دیجیتالی» می‌تواند به افزایش حاشیه‌نشینی و طرد اجتماعی «اجتماع آسیب‌پذیر فعلی» کمک کند.

بخش ۳ به حکمرانی ملی و محلی و برآورد رشد اقتصاد محلی و بازسازی اجتماع، محلات و مناطق بزرگ‌تر کالبد شهری انگلستان اختصاص دارد؛ در حالی که رشد اقتصادی یک کالای عمومی تلقی شده است؛ اما در دیدگاه ارتدکسی جدید، کالا بدون محدودیت رشد نمی‌کند. توسعه اقتصادی در برنامه پایداری، باید با توجه به دغدغه‌های بوم‌شناختی محدود شود؛ زیرا این مفهوم می‌تواند برای کشورهای توسعه‌یافته مسئله‌ساز شود.

از فصل ۹ تا ۱۱ مطالعات موردی و شواهد بیشتری در باب سودمندی سیاست‌های اقتصادی جهت ایجاد اجتماع پایدار در آینده ارائه شده است. در فصل ۹، کریس مارش به بررسی نقش کنونی و آینده دست‌آوردهای برنامه‌ریزی توسعه‌گرایان بخش خصوصی در تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی اجتماعی در جریان تحولات جدید پرداخته است. در فصل ۱۰، آدام الدرپیچ با به چالش

کشیدن رویکرد برنامه «رنسانس شهری»^۱ (نیروی کار شهری، ۲۰۰۵) برای مراکز شهری پایدار، به بررسی نقش اقتصاد شبانه^۲ در کمک به تحریک رشد اقتصاد محلی در مراکز شهری می‌پردازد. در نهایت، فصل ۱۱ (نوشته آندرو اسمیت) به کاربست «رویدادهای بزرگ»^۳ اختصاص دارد؛ به‌ویژه اینکه آیا این رویدادها می‌توانند به جای صرف «تقویت‌گرایی شهری»^۴ و بازاریابی مکان، عامل پایداری اجتماعی شهری باشند.

در خاتمه فصل ۹ تا ۱۱ روشن می‌شود، در حالی که ما متخصصان برنامه‌ریزی شهری، ممکن است قادر به شناسایی عناصر هسته‌ای یک جامعه پایدار اجتماعی باشیم؛ اما باید بدانیم که هنوز در عمل، مسیر درازی برای تحقق بخشیدن به آن، پیش رو داریم. همچنین این مسئله، چالشی دشوار در طی زمان خواهد بود؛ اما مشکل بزرگ‌تر، بازارهای مالی محدود شده‌ای است که هم‌اکنون تجربه می‌کنیم.

در پایان در فصل ۱۲ یافته‌های کلیدی از شواهد مطالعه موردی هر فصل کتاب آمده است. همچنین برخی اصول محوری برای برنامه‌ریزان شهری و دیگر متخصصان ذیربط جهت توجه به توسعه اجتماع جدید و بازسازی اجتماعات موجود مشخص شده است.

1. urban renaissance

2. evening economy

3. mega-events

4. civic boosterism